

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Sp. 169 / 26.5.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind acordarea
unui sprijin financiar pentru Catedrala Ortodoxă Episcopală
„Sfânta Treime” Baia Mare**

Biroul permanent al Senatului

L. 176 / 2.06.2025

Analizând propunerea legislativă privind acordarea unui sprijin financiar pentru Catedrala Ortodoxă Episcopală „Sfânta Treime” Baia Mare (b169/08.05.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2975/14.05.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D388/15.05.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, sub rezerva însușirii următoarelor observații și propuneri:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare acordarea unui sprijin financiar, de la bugetul de stat, pentru Catedrala Ortodoxă Episcopală "Sfânta Treime" Baia Mare.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Privitor la formele de sprijin financiar acordate pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, precizăm că acestea sunt reglementate la nivel primar de Ordonanța Guvernului nr. 82/2001. Potrivit art. 3 alin. (1) din ordonanța menționată, *„Se alocă de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare, prin bugetul Secretariatului de Stat pentru Culte, fonduri pentru (...) construirea și repararea lăcașurilor de cult (...)”*.

Sprijinul financiar prevăzut de art. 3 alin. (1) din ordonanța menționată mai sus se acordă în baza cererii-tip și a documentelor menționate în capitolul III din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1470/2002.

În corelare cu dispozițiile de mai sus, potrivit **art. 4 alin. (1) pct. 19 lit. a)** din **Hotărârea Guvernului nr. 44/2013** privind organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Culte, această instituție acordă sprijin financiar, în condițiile legii, pentru *„construirea, în condițiile aprobării documentațiilor tehnico-economice potrivit reglementărilor în vigoare, precum și repararea lăcașurilor de cult care aparțin cultelor recunoscute de lege”*.

Așadar, competența acordării sprijinului financiar prevăzut de art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 82/2001 aparține Secretariatului de Stat pentru Culte și, deci, soluțiile legislative preconizate ar fi trebuit să facă obiectul unui act **infralegal**.

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut, prin **Decizia nr. 494/2013**, că *„acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. Or, o astfel de interpretare este contrară celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea erga omnes a deciziilor Curții Constituționale”*.

5. Reținem, de asemenea, faptul că, întrucât prin proiect se preconizează acordarea unei sume de bani **determinate** către o entitate determinată, reglementarea are **caracter individual**, neinstituind norme cu caracter de generalitate, impersonale și cu caracter de repetabilitate în aplicare.

Menționăm că, în jurisprudența sa, de exemplu, prin **Decizia nr. 600/2005**, Curtea Constituțională a reținut că „*legea are, de regulă, caracter normativ, natura primară a reglementărilor pe care le conține fiind dificil de conciliat cu aplicarea acestora la un caz sau la cazuri individuale (...). Or, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este astfel determinat, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, de plano, într-un singur caz prestabilit fără echivoc. (...).*”

Fără îndoială, este dreptul legiuitorului de a reglementa anumite domenii particulare într-un mod diferit de cel utilizat în cadrul reglementării cu caracter general sau, altfel spus, de a deroga de la dreptul comun, procedeu la care, de altfel, s-a mai apelat în această materie.

Subscriind acestei teze, Curtea ține să precizeze că *o atare derogare de la dreptul comun se poate realiza numai printr-o reglementare cu caracter normativ (...)*”.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 350/22.05.2025